KORKU

magazin

GECELERİ OKUMAYINI

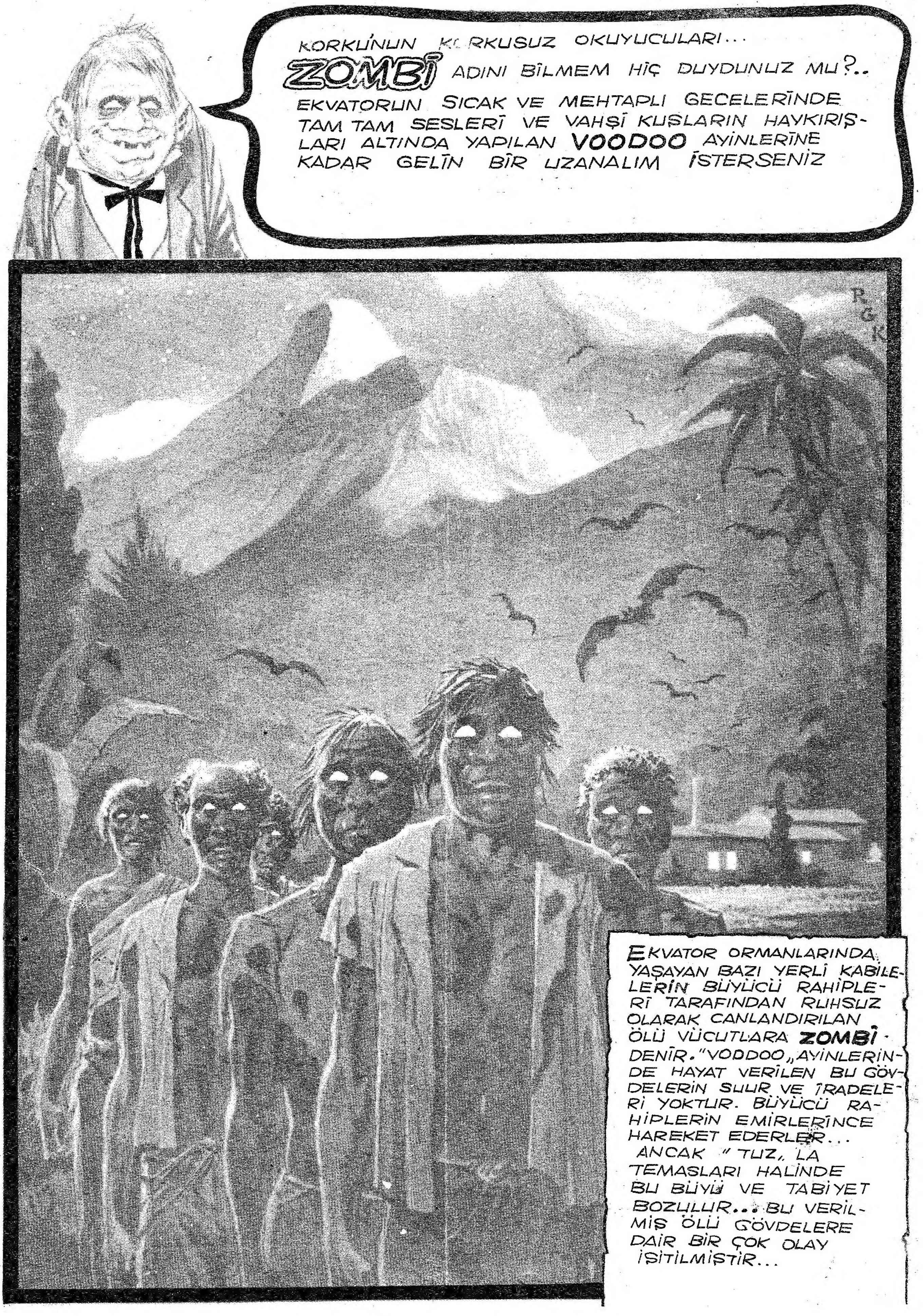
KORKUNUN KORKUSUZ OKUYUCULARI...
ZOMBİ ADINI BİLMEM HİÇ DUYDUNUZ MU?..
EKVATORUN SICAK VE MEHTAPLI GECELERİNDE TAM TAM SESLERİ VE VAHŞİ KUŞLARIN HAYKIRIŞLARI ALTINDA YAPILAN VOODOO AYİNLERİNE KADAR GELİN BİR UZANALIM İSTERSENİZ
R G K
EKVATOR ORMANLARINDA YAŞAYAN BAZI YERLİ KABİLELERİN BÜYÜCÜ RAHİPLERİ TARAFINDAN RUHSUZ OLARAK CANLANDIRILAN ÖLÜ VÜCUTLARA ZOMBİ DENİR. "VODDOO„ AYİNLERİNDE HAYAT VERİLEN BU GÖVDELERİN ŞUUR VE İRADELERİ YOKTUR. BÜYÜCÜ RAHİPLERİN EMİRLERİNCE HAREKET EDERLER... ANCAK "TUZ„ LA TEMASLARI HALİNDE BU BÜYÜ VE TABİYET BOZULUR... BU VERİLMİŞ ÖLÜ GÖVDELERE DAİR BİR ÇOK OLAY İŞİTİLMİŞTİR...

ŞAVEZ, BREZİLYA'DA AMAZON NEHRİNİN DENİZE DÖKÜLDÜĞÜ YERDE ORMANLAR ARASINDA KÜÇÜK BİR ŞEHİRCİKTİR. ŞEHRİN SÜKÛNETİ ZAMAN ZAMAN YERLİLERİN VOODOO AYİNLERİNDE ÇALDIKLARI TAMTAMLARIN ORMANDA ÇINLAYAN SESLERİYLE BOZULUR... SÖYLENTİLERE GÖRE AYİNLERDE RAHİPLER ÖLÜLERİ ZOMBİ HALİNE GETİRMEKTEDİRLER...
ZOMBİ'LER
AMAN ALLAHIM! DEDİKLERİ DOĞRU..ÖLÜ AYAĞA KALKTI...
BOOM imba BOOM ba Bo
ÖLÜLER BİRER ZOMBİ OLARAK DİRİLİYOR GAZETEM İÇİN İLGİNÇ BİR ŞEY!
HARRIS APTALLIK ETME. BEN SANA RESİM ÇEKME DEDİM. BİR FARKEDERLERSE...
TAMTAMLARIN BİRDEN SUSTU... VE BİR EL FENERİNİN KUVVETLİ IŞIĞI ORTALIĞI AYDINLATTI...
EYVAH! BİZİ GÖRDÜLER!...
ROCKE-

İKİ BEYAZ ADAM HAYATLARINI KURTARMAK İÇİN KAÇMAĞA BAŞLADILAR. YERLİLERİN KIZGIN ÇIĞLIKLARI ETRAFI KAPLAMIŞTI.. VOODOO TÖRENLERİNİ GİZLİCE TAKİBE KALKIŞANLARA HİÇ MERHAMET EDİLMEZDİ..
EYVAH! BACAĞIM, HARRIS... BANA YARDIM ET BENİ BIRAKMA.
HARRIS ARKASINA BİLE BAKMADAN KOŞMASINA DEVAM ETTİ.. ARKADAŞININ ACI ÇIĞLIKLARINI DUYUYORDU...
EEEEEAAAAHH
ŞAVEZİN YAKINLARINA GELDİĞİNDE... HARRIS HALÂ KOŞUYORDU....
ZAVALLI KARGİL.. YAZIK OLDU.. AMA NE YAPABİLİRDİM.. NEYSE GAZETE İÇİN GEREKLİ RESİM ÇEKEBİLDİM..
HARRIS KENDİSİNİ OTEL ODASINDAKİ YATAĞINA ATABİLDİ... KALBİ GÜM GÜM ATIYOR GÜÇLÜKLE NEFES ALIYORDU...

HARRİS YORGUNLUKTAN PERİŞAN, KENDİNİ YATAĞA ATAR ATMAZ UYKUYA DALDI.. FAKAT BİR MÜDDET SONRA BİR GÜRÜLTÜ İLE UYANDI...
KAPI... BİRİSİ İÇERİYE GİRMEYE ÇALIŞIYOR
HARRIS TABANCASINA DAVRANDIĞI AN, KAPIDA GÖMLEĞİ KAN İÇİNDE KARGIL GÖRÜNDÜ...
KARGIL! KURTULDUN HA? GÖGSÜNDEKİ KAN LEKELERİ DE NE?
KARGIL GÖMLEĞİNİN DÜĞMELERİNİ AÇARAK HARRİSE DOĞRU İLERLEDİ.. GÖĞSÜ PARÇALANMIŞTI...
KALBİMİ KESİP ÇIKARTTILAR!
DEMEK SEN DE BİR ZAMBİ OLDUN? SEN DE BİR YAŞAYAN ÖLÜSÜN!
GERİ ÇEKİL!.. GERİ ÇEKİL!
BAM
BLAM
ONLAR SENİ İSTİYORLAR HARRİS, SENİ GÖTÜRECEĞİM ONLARA...
HA.... HAYIR!...
KRASH!

HARRIS, HER TARAFI CAMLARLA KESİLMİŞ KAN İÇİNDE AYAĞA KALKTI.. UZAKLARDAN TAM TAM SESLERİ DUYULUYORDU..
YARDIM BULMALIYIM!
BOOMbumba
HEY! KAPIYI AÇIN... İÇERİ ALIN BENİ!
ÇEKİL KAPIDAN. VOODOO DAVULLARI ÇALARKEN KİMSE EVİNİN KAPISINI AÇMAZ... GİT BURDAN!
BOOMbumba
ALLAH BELÂSINI VERSİN BU TAMTAMLARIN! HER YER KAPALI! SAHİLE, GEMİLERİN BULUNDUĞU YERE KADAR GİDEBİLSEM.
BumbBOOM
GNAAAAAAAAAAAA
BÜTÜN YOLLARI KESMİŞLER. ADETA BENİ BİR İSTİKAMETE ZORLUYORLAR!
ORMANDAN GEÇMEĞE MECBURUM.
BOOMbumbabumb

BU TAMTAMLAR DA SİNİRLERİMİ BOZUYOR.. OYSA SERİN KANLI OLUP ZEKAMI KULLANMAM LÂZIM...
BOOM bumba BOOM bumba
VAMPİRLERİN GÜN IŞIĞINDA MAHVOLDUKLARINI, KURT ADAMLARIN GÜMÜŞ KURŞUNLA ÖLDÜRÜLDÜĞÜNÜ DUYMUŞTUM. YA ZOMBİLER... HATIRIMDA KALDIĞINA GÖRE TUZLA TEMASA GELDİKLERİNDE BÜYÜLERİ BOZULURMUŞ.. AMA BURADA TUZ NE GEZER?
bumba BOOM bumba
HARRIS KORKU VE DEHŞET İÇİNDE ORMANIN İÇİNDE ORADAN ORAYA ÇARESİZ KOŞUYORDU... ZOMBİLER PEŞİNDEYDİLER. BİR ARA VOODOO TAMTAMLARININ GÜRÜLTÜSÜNE BAŞKA SES KARIŞTI.. BU OKYANUS DALGALARININ SAHİLE VURUŞUNUN SESİYDİ... SU SESİ...
DENİZ!.. BENİM İÇİN BİR KURTULUŞ OLABİLİR...
SESLERİN AKSİ İSTİKAMETİNE GİTMELİ...
HİÇ DEĞİLSE ONLARDAN UZAKLAŞMIŞ OLURUM. AKSİ ŞEYTAN SESLER SANKİ HER TARAFTAN GELİYOR!...
OKYANUSUN TUZLU SUYU BENİ KURTARABİLİR...

HARRİS SAHİLDEN BİRAZ UZAKTA BİR KAYAYA TIRMANDI.. VE KORKUYLA BEKLEMEYE BAŞLADI...
BU SU BENİ KURTARACAK SANIRIM. SON ŞANSIM BU ZATEN!
HEY!.. TUZLU DENİZ SUYU BÜYÜYÜ BOZDU. SİZ ZOMBİ DEĞİLSİNİZ ARTIK.. KURTULDUNUZ GERİ DÖNÜN!
DURUN! GERİ DÖNÜN! TUZLU SU..DENİZ SUYU.. NİYE DURMUYORSUNUZ?
HAYIR!.. YAPAMAZSINIZ.. BIRAKIN BENİ...
ZOMBİLERİN ÇELİK GİBİ KOLLARI HARRİS'İ KAYANIN ÜSTÜNDEN ÇEKİP ALDILAR.. VE ORMANIN YOLUNU TUTTULAR... HARRİS'İN BÜTÜN ÇIRPINMALARI BOŞUNA İDİ... BAĞIRIŞLARI VOODOO TAMTAMLARININ GÜRÜLTÜSÜ İÇİNDE KAYBOLUYORDU...
HAYIIIIIIIRR......!!
KORKU'NUN KORKUSUZ OKUYUCULARI... HARRİS DÜŞÜNCESİNDE HAKLI İDİ.. DENİZ SUYU ZOMBİLERİN BÜYÜSÜNÜ BOZABİLİRDİ.. AMA BİR NOKTAYI HESAP ETMEMİŞTİ.. SAHİLE ULAŞTIĞI YER AMAZON NEHRİNİN OKYANUSA DÖKÜLDÜĞÜ YERDİ.. VE O SAHAYI TATLI SUYU İLE DOLDURUYORDU...

KARANLIKLAR PRENSİ

DRAKULA

YAZAN: Bram Stoker

ÖZET

Jonathan Harker, Münih'ten Bistritz'e gelir. Orada herkes Jonathan'ı gitmek istediği yere gitmekten vazgeçirmeğe çalışır. Ama o kimseyi dinlemez ve kendisini çağıran Kont Drakula'nın şatosuna ulaşır. Kont onu ilgi ve samimiyetle karşılar... Hizmet eder. Fakat Jonathan Drakula'nın bütün iyi davranışlarına rağmen kısa zamanda onun soluk yüzünün, sivri diş ve uzun tırnaklarının neler gizlediğini anlar.

Drakula, Jonathan'ı pusuya düşürmüş ve şatosuna hapsetmiştir.. Harker onun elinden kurtulamayacağını görür.

Kendi odamda,yatağımda uyandım.Kontun beni buraya taşıdığını tahmin ediyorum. Elbiselerim benim adetim olmayan bir şekilde katlanarak iskemlenin üzerine konulmuştu... Her gece kurduğum kol saatim ise durmuştu.Bir tek şey biliyorum, o da kontun beni buraya taşırken bir hayli telâş içinde olduğu....Ceplerimi karıştıracak vakti bile olmamıştı. Eğer hatıra defterimi bulmuş olsaydı onu derhal ortadan kaldıracağına hiç şüphem yok.. Eskiden sevmediğim ve pek sevimsiz bulduğum odamışimdi bir kurtarıcı olarak görüyorum.Hiç bir şey dışarıda benim kanımı emmek için bekliyen o meşum kadınlardan daha korkunç olamaz...

18 Mayıs- Odayı bir kere de gün ışığında görebilmek için tekrar oraya gittim.Gerçeği bilmeliyim.Merdivenlerin üstündeki kapıya vardığımda onu kapalı buldum.Kapının kilidi zorlanmış ve anladığıma göre kapı içeriden bir yerden kapatılmıştı...Bu da benim gördüklerimin bir rüya olmadığının en canlı deliliydi...

19-Mayıs- Dün gece Kont bana üç tane mektup yazmamı söyledi...Bunların bir tanesi şatoda işimin bitmekte olduğunu, diğeri birkaç gün sonra, yola çıkacağımı,üçüncüsü ise şatoyu terk edip Bistrize vardığımı bildirecekti.Eskiden olsa böyle bir şeyi yapmayı asla kabul etmezdim ama bugünkü durumda Konta karşı çıkmanın beni hiç bir yere götürmeyeceğini biliyordum. Resmen Kontun esiriydim.Tek umudum günün birinde benim burdan kaçabilmemi sağlayacak bir fırsatın çıkabilmesiydi.Konta mektupları nasıl tarihliyeceğimi, sorduğum zaman şu cevabı aldım, ilk mektubun tarihi 12 Haziran, ikinci mektubun tarihi 19 Haziran, üçüncü mektubun tarihi ise 29 Haziran olacak..

Artık son günlerimi yaşadığımı biliyorum.Tanrı benim yardımcım olsun...

28 Mayıs- Kaçabilmem, hiç değilse eve mektup yazabilmem için ufak bir ümit belirdi.... Szgany adı verilen çingenelerden bir grup şatonun bahçesinde kamp kurdular.Bu tip çingenelere Macaristan ve Transilvanya dağlarında rastlanır....Hiçbir kural ve kaideye uymaksızın yaşıyan bu insanların dinî bir bağlantıları da yoktur...Kendilerine has bir Romen lehçesiyle konuşur, oradan oraya göç ederek hayatlarını sürdürürler..

Eve bir kaç tane mektup yazıp bu çingenelerle postalatmaya çalışacağım.Onlarla bir dostluk kurabilmek için bir kaç kere penceremden kendileriyle konuştum.Şapkalarını çıkarıp hiç anlam veremediğim bir takım işaretler yaptılar.

Mektupları yazdım..Mina'ya steno ile yazdığım mektupta durumumun korkunçluğunu biraz olsun anlattım.Mr Hawkinse ise sadece Mina'yla haberleşmesini söyledim.Eğer mektuplar kontun eline geçmek talihsizliğine uğrarsa fazla bir şey anlamıyacağını sanıyorum...

Mektupları çingenelere verdim...Hepsini bir araya bağlıyarak uçlarına bir de altın taktım ve penceremin demir parmaklıklarının arasından aşağıya attım...Ondan sonra elimden geldiği kadar, işaretlerle mektupların postalanacağını çingenelere anlatmaya çalıştım. Mektupları alan adam onları ilk önce kalbinin üzerinde bastırdı, sonra da şapkasının altına yerleştirdi...Daha fazla birşey yapmama imkân yoktu...Sessizce kütüphaneye girerek okumaya başladım...

Kont geldi ve yanıma oturduktan sonra her zamanki sakin sesiyle konuşmaya başladı...

"Bunları bana çingeneler verdiler...Onların kimden geldiklerini galiba biliyorum. Bir tanesi sizin tarafınızdan arkadaşım Peter Hawkinse yazılmış, diğeri ise..."

Kont cümlesini tamamlıyamadı...Mina'ya steno ile yazdığım mektubu görmüştü...

"Evet, diğeri ise çok adî bir şey...Arkadaşlığa ve dostluğa sığmayacak bir hareket... Üzerinde bir imza bile yok.... Şu halde bizleri ilgilendirmez

Devamı gelecek sayıda

Luigi's
Mazinin Efendisi
TAVUK MU YUMURTADAN ÇIKTI... YOKSA YUMURTA MI TAVUKTAN?.. BU HİKÂYE DE SEVGİLİ OKUYUCULAR AYNI SORUYU SORUYOR... VE KESİN BİR CEVAP DA VERİYOR. SOĞUK HARBİN GERGİN HAVASI İÇİNDE GEÇİYOR OLANLAR.
47. POLİS KARAKOLU
Roberta Blondie'nin ifadesidir...
..Corç ile sahil yolunda bir lokantaya gitmiştik...
KEŞKE MAYOLARIMIZI GETİRSEYDİK.. DENİZ NE KADAR GÜZEL!
ZARARI YOK ROBERTA,.. HAVA KARARINCA TENHA BİR YERDEN GİREBİLİRİZ.

MEHTAP NE KADAR GÜZEL CORÇ...
İLERDE SESSİZ VE TENHA BİR KOY BİLİYORUM. DENİZE ORADA GİREBİLİRİZ!
OH!.. ROBERTA!..
YAPMA CORÇ... RİCA EDERİM BIRAK BENİ!
AFFEDERSİN TATLIM, ANLIYORUM, BİRAZ ACELE ETTİM GALİBA...
BULUZUMU YIRTTIN.. HOŞLANMAM BÖYLE HAREKETTEN!
BİR BARA GİDİP BİR ŞEYLER İÇSEK Mİ? NE DERSİN?
BU YIRTIK BULUZLA BİR YERE GİDEMEM. SEN GİT, İÇMEK İÇİN BİR ŞEYLER AL, GEL. BEN BEKLERİM BURADA...
DENİZDE BİR ŞEYLER VAR... GALİBA BİRİSİ YÜZÜYOR...
DENİZDE YÜZEREK GELEN BİRİSİ SAHİLE ÇIKTI... VE YAKLAŞTI...
ELİNDEKİ BİR ÇANTA İLE ÖRTÜNÜYORDU... ÇIPLAKTI....
İYİ AKŞAMLAR KÜÇÜK HANIM... ÖRTÜNMEM İÇİN BANA HAVLUNUZU VERİR Mİ SİNİZ?
MAYOSUZUM, KUSURA BAKMAYIN!
NERDEN GELİYORSUNUZ? KİMSİNİZ? BİR KAZA MI GEÇİRDİNİZ?
YABANCI CEVAP VERMEYE VAKİT BULAMADAN CORÇ YETİŞTİ...
HEY!.. NE OLUYOR ORADA ROBERTA?
GEL CORÇ, YARDIMA İHTİYACI OLAN BİR YABANCI.
MÜSADE EDERSENİZ KENDİMİ TANITAYIM...
CORÇ, ADAMIN HALİNİ ŞÜPHE İLE KARŞILADI...
SEN BİZİMLE GEL BAKALIM, AHBAB. KENDİNİ KARAKOLDA TANITIRSIN. SÖYLE BAKALIM O ÇANTA DA NE VAR?

ARABANIZ VAR MI ?
TABİİ VAR YAYA GELMEDİK YA BURALARA KADAR..
ADAM GARİP VE BÜYÜLEYİCİ BAKIŞLARINI GÖZLERİMİZE DİKTİ ADETA İPNOTİZE OLMUŞTUK...
YERİMİZDEN KIMILDAYAMIYORDUK... GAYET SAKİN CORC'UN ELBİSELERİNİ GİYDİ...
VE.. BİR TEK KELİME BİLE SÖYLEMEDEN ARABAYA ATLAYIP GİTTİ...
ANCAK UZAKLAŞTIKTAN SONRA BAĞIRABİLDİM... CORÇ'LA YAYA OLARAK YOLA KOYULDUK.
YOLDA RASTLADIĞIMIZ İLK POLİS ARABASINI DURDURDUK.
BELKİ DE ... SAHİLE ÇIKARILMIŞ BİR CASUSTUR.
POLİS HAKLI OLABİLİRDİ... AMA ADAMIN BAKIŞLARINDAKİ GÜÇ İÇİN BİR ŞEY DİYEMEMİŞTİ...
47. POLİS KARAKOLU..
N.Y.
N.Y.
Mils fabian'ın ifadesi..
... Kapıyı açar açmaz içeri daldı....
VOLLOT RESİM GALERİSİ Mİ ?
EVET... FAKAT PATRON SEYEHATTA.. SATIŞ İŞLERİNE BEN BAKARIM. BİR ARZUNUZ VAR SA....
ADAM BİR ŞEYLER ALMAK İSTİYORDU...
BİZDE DAHA ÇOK MODERN TARZDA ESERLER BULUNUR...
MAALESEF ARADIĞIM RESİMLER SİZDE YOK!

Devamı gelecek sayıda

VAMPİRİN Sürprizi

ÇEVİREN: Mehrizat Poyraz

İllivois'de sıcak bir yaz akşamı...Bir nehir,bir orman ve bir uçurumla çevrili kasabada güneş, son kızıllıklarını da beraberine alıp çekilmede yavaş yavaş.

Balkonunda yalnız, başına oturan genç ve güzel kadın,halâ 37 yıllık bekârlığını sürdüren Lavinia Nebbs'di. Elinde buzlu limonata bardağını yudumluyor ve önündeki yolu gözlüyordu.

"İşte geldim Lavinia." Lavinia hemen uzandı baktı.Arkadaşı Fransin nihayet gelmişti.. Fransin de beyaz elbisesi içinde 35 yaşında,orta yaşlı bir kadın değil de, genç bir kız gibiydi. Lavinia elindeki boş limonata bardağını masaya bırakarak evinin kapısını kapadı ve çıktı:

"Tam da sinemaya gidilecek bir akşam."

"Gene nereye gidiyorsunuz, bayanlar?"

"Sinemaya..."Yaşasın Tehlike" adlı yeni bir film gelmiş de..."

"Bu akşam ben yokum. Evde silâhımla Vampir'i bekleyeceğim.."

Diye konuştu yaşlı komşu kadın yarı şaka, yarı ciddî. İki kadın kolkola yürümeğe koyuldular.

"Lavinia, sen bu Vampir hikâyesine inanmıyorsun değil mi?"

"Bilirsin ki kadınlar dedikoduyu pek severler."

"Fakat Hatti'nin öldürülmesinden bir ay geçmeden Roberta da ölü bulundu. En sonda Eliza kayboldu ortalıktan."

"Hatti'nin birisiyle kaçtığına bahse girebilirim."

"O belki kaçmış olabilir ama ya ötekiler...Bizim tanımadığımız dört kadın daha..... Masmavi yüzlerle,dilleri dışarda bulundular..."

"Vampir işini bitirdikten sonra boğazlamış kadınları.."

Şehri iki bölgeye ayıran uçuruma ulaşmışlardı. Arkalarındaki evlerden son müzik sesleri de işitilmez oldu.Önlerinde upuzun bir uçurum ve sonra da orman uzanıyordu.

"Sinemadan vaz geçsek iyi olacak" diye başladı Fransin." Bu vampir hikâyesi beni korkutuyor. Ya bizi de yakalar öldürürse..."Baksana ortalık ne kadar karanlık oldu."

Uçurumun dibinden korkunç mırıltılar, fısıltılar gelir gibiydi kulaklarına.

"Kurban olarak beni seçmiyeceğini biliyorum. Çünkü sinema dönüşü uçurumdan ben geçecek değilim.Sensin. Bu merdivenleri inerken,belki bir ağacın arkasına saklanmış olan vampir sana hücum edecektir.Ben buradan gündüz bile geçmezdim senin yerinde olsam..."

"Saçmalama" diye çıkıştı, arkadaşına Lavinia."

"Ama sen dinleyeceksin tek başına kendi ayak seslerini.. Ben değil. Gölgeler, hayaletler üşüşecek başına.O evde tek başına nasıl oturabiliyorsun, şaşıyorum?"

"İhtiyar kızlar yalnızlığı severler."

"Ben korkmağa başladım.. Ortalık gitgide kararıyor."

"Daha vakit erken. Vampirler gece yarısı ortaya çıkarlar."

Lavinia ürkek arkadaşına sıkıca sarılarak,böcek ve kuş sesleri arasından dikkatle geçirdi onu.Fransin koşmak istiyordu.

"Olmaz" dedi Lavinia. Fakat eğer başını çevirip arkasına bakmasaydı hiç bir şey göremeyecekti.Döndüler ve ikisi de gözlerini fal taşları gibi açarak yerde yatan cesedi gördüler.Eliza mosmor bir ağaç dibine uzatılmıştı. Dili dışarıya sarkıyordu. Fransin dehşet dolu bir çığlık attı.. Son ışınlar yerdeki kadını aydınlatıyordu,Lavinia:

"Polise haber vermeli"dedi.

"Tut beni, Lavinia. Korkuyorum.Çok üşümeğe başladım. Hiç böyle üşümemiştim."

Lavinia arkadaşına sarılırken köşeden Polis arabaları ortalığı gürültüye boğarak çıkıverdi.Saat akşam sekiz buçuğa gelmişti. Yüzünü Lavinia'nın göğsüne gömerek ağlayan Fransin:

"Çok üşüyorum.Sanki kış geldi." diyordu.

Polis:

"Siz artık gidebilirsiniz bayanlar.Yalnız yarın müdüriyete gelip,raporu imzalamanızı rica edeceğim."

Lavinia arkadaşını alarak polisleri ve ağaç dibinde dili dışarı sarkmış yatan cesedi bıraktı ve oradan çabucak uzaklaştılar. Lavinia kalbinin atışını dinliyordu.. O da bir kış gecesi yaşıyormuşcasına üşüyor,buz kesiyordu soğuktan.Göğsüne dolular yağıyordu sanki.Sonra polislerin bütün sorularına kendisinin cevap vermiş olduğunu hatırladı.Fransin boyuna ağlamış durmuştu.

"Sizi evinize kadar götürelim isterseniz" dedi bir polis.

"Hayır.Lüzum yok, zahmet etmeyin" diye cevapladı Lavinia olaya ait hiç bir şey hatırlamak istemiyordu.Orada, güneş altında yatan cesedi hemen unutmağa zorladı kendini.

Fransin "İlk defa bir ölü görüyorum ben" dedi.Lavinia , saatine bir göz attı:

"Daha saat 8 buçuk. Gidip Helen'i de alalım. Üçümüz birlikte sinemaya gideriz.."

"Sinemaya mı?" "Tabii ne var bunda şaşacak?"

"Lavinia ne çabuk unuttun Eliza'yı.Daha az önce orada yatıyordu..Gözümüzün önünde"

"Hatırlamağa bile degmez. Unutmalıyız. Hiç bir şey olmamış gibi sinemaya gitmeli, eğlenmeliyiz."

"Ama Eliza senin arkadaşındı. Benim de..."

"Onun için hiç bir şey yapamayız artık. Kendimizi düşünelim. Eve girmeye, üzülmeğe hiç niyetim yok benim. Başka şeylere bakalım biraz da."

Ansızın garip sesler işiterek durdular. Birisi konuşuyordu. Onlara sesleniyordu.

"Ben vampirim, vampir benim.. Herkesi öldürürüm."

"Ben de Eliza'yım. Bakın bana ben öldüm. Ağzımdan sarkan kocaman, şişmiş dilimi gördünüz mü?"

Fransin önce dehşetle irkildi, sonra kızarak:

"Pis çocuklar. Başka oyun bulamadınız mı kendinize? Haydi evinize dönün.. Çıkın uçurumun dibinden. Evinize dönün. Haydi..."

Çocuklar oyunu yarıda bırakarak, güle güle kaçıp gittiler. Gülüşleri sıcak yaz gecesini yankılara boğdu. Fransin de hem yoluna, hem ağlamasına devam etti:

"Bu akşam bana hiç uğramaya caksınız sandım bayanlar. Bir saat geciktiniz."

Helen balkonundan onlara sesleniyordu. Fransin tam ağzını açacakken öbürü onu susturdu.

"Birileri Eliza'nın cesedini bulmuşlar. Biz de bir hayli heyecanlandık."

"Kim bulmuş?"

"Biz hiç bir şey bilmiyoruz."

Üç kadın bir an birbirlerine bakıştılar ürpererek nihayet Helen.

"Ben evde kalmağa karar verdim bu akşam." Dediyse de onu ikna ettiler. Sırtına bir kazak giymeğe gitti. Fransin:

"Niçin ona gerçeği söylemedik sanki?"

"Şimdi sırası mı? Yarın söyleriz."

Üç kadın karanlıklaşan ıssız yollarda sinemaya gitmek için ilerlediler. Çok güzel ve tatlı bir gece başlıyordu. Helen:

"Böyle bir gecede çıktığımız için çıldırmış olmalıyız."

"Vampir üçümüzün birden kanına girecek değil ya. Üç kişi olursak bize saldıramaz. Hem onun için çok erken sayılır daha."

Birden önlerinden bir gölge geçiverdi sessizce. Karanlıkta kayboldu. Üçü birden, çığlığı basıverdiler:

"Oh, sizleri korkuttum iş te. Vampir benim." gülerek bir ağacın arkasından ortaya çıkan dostlarıydı.

"Ah. Tom siz miydiniz?"

"Tom, bu ne biçim şaka böyle?" Sordu Lavinia.

"Ben de fazla kapıldım bu vampir hikâyesine de ondan."

"Eliza öldü. Bilmiyor musunuz?. Utanın bizim gibi kadınları korkutmaktan zevk aldığınız için. Bir daha konuşmayın bizimle."

"Fakat ben" diyerek onların peşinden koştu Tom..

"Olduğunuz yerde durun Bay Vampir. Kendi kendinizi.. korkutarak eğlencenize devam edin. Sonra gidip cesedi görün de aklınız başınıza gelsin. ."

Fransin hıçkırıklarını arttırmıştı. Helen dayanamadı:

"Ama sadece bir şakaydı Fransin, ne var bunda ağlayacak böyle."

"Sana söylemenin sırası geldi galiba Helen. Cesedi ilk gören bizdik. Fransin Eliza'nın halinden öyle çok korktu ki, unutamıyor bir türlü. Neyse sinemaya geldik işte. Unutun"

Nihayet sinemaya gelmişlerdi. Lavinia büfeye giderek bir paket nane şekeri istedi.

Onu gören satıcı çocuk hemen konuşmağa başladı:

"Bu akşam gene güzelliğiniz üstünüzde bayan Lavinia. Hem öyle meşhur oldunuz ki siz. Birisi hakkınızda bilgi istedi benden."

"Ya....gerçekten mi?"

"Evet. Siz öğlende buraya çukulata almak için uğradığınızda birisi sizi merak etmiş. Siz çıkar, çıkmaz bana kim olduğunuz sordu. Koyu renk elbiseli, zayıf, solgun birisiydi. Ben de sizin, şehrin en güzel bekâr kadını olduğunuzu söyledim. Adresinizi istedi."

"Umarım adresimi vermemişsinizdir ona... Değil mi, inşallah vermemişsinizdir..." diyerek atıldı Fransin.

"Hayır sadece Park Sreet'de uçurumun öbür yanında oturduğunu söyledim. Ne bilebilirdim ki... Bu gün cesedin haberini alınca kendi kendime kızdım, pişman oldum."

Fransin hırs ve kızgınlıkla köpürerek:

"Aptal adam, ne yaptın?" yeniden gözlerine yaşlar doldu. Hepsi de acıyla Lavinia'ya baktılar. Lavinia hiç birşey düşünemiyor, duyamıyordu. Sadece boğazında atan can damarını hissetti. Paketini alarak ücretini verdi. Satıcı çocuk,

"Şekerleri ben ikram ediyorum size bayan Lavinia." Diyerek parayı almadı. Çıktılar Helen:

"Şimdi yapılacak tek şey evimize dönmek. Sinemadan vazgeçmeliyiz bu akşam. Lavinia Vampir seni seçmiş. Gelecek, kurbanı sensin. Seni uçurumda ölü bulmalarını ister misin Lavinia?"

"İşi büyütüyorsunuz canım. Diğerleri gibi bir adamdır o da mutlaka."

"Tom Dillon da diğerleri gibiydi. Belki de vampir odur."

Lütfen sayfayı çeviriniz.

"Kim ne olursa olsun, ben gene de sinemaya gideceğim... Kimseden korkmuyorum.Hem vampir daha Eliza'yı yeni öldürdü, hemen ortaya çıkacak değildir.Biraz dinleniyordur, herhalde..." dedi Lavinia.

"Demek uçurumun kıyısında yatan Eliza'yı da unuttun?" Hıçkırdı Fransin.

"Ne var o kadar büyütecek canım.Unutmalısınız siz de, yeni olayları karşılamak, yaşamak için eskileri unutmalısınız.Hem ben o kadar güzel de değilim ki benim için üzülüyorsunuz."

"Evet Lavinia. Tabii ki buranın en güzel bekârı sensin."

"Yeter artık siz istiyorsanız dönün evlerinize, ben kalıyorum."

"Lavinia sen çıldırmışsın. Seni yalnız bırakamayız. Biz de geliyoruz seninle.."

Gitmeğe yönelmişlerken Helen ve Fransin de kaldılar... Hemen bilet alarak salona girdi üç kadın.

Filmin birinci bölümü hiç bir şey olmadan sona erdi.Verilen arada sinemanın direktörü sahneye gelerek şöyle konuştu:

"Polis makamları bizden erken kapanmamızı rica ettiler.Bu yüzden fazla ara vermeden filmi oynatacak ve onbirde kapatacağız sinemayı... Ayrıca sizler için de bir ricası var. Buradan çıkar çıkmaz hemen evlerinize dönmenizi. Yollarda oyalanmamanızı. Şehrimizi aylardır dehşete salan korkunç vampirden kendinizi korumanızı sizlerin menfaatiniz için rica ediyor.Saygılarımla..."

"Bunu bize söylülor Lavinia duyuyor musun, bize söylüyor."

"Gene saçmalama Helen."

"Biz salona girerken koyu renk elbiseli biri de bizimle birlikte içeri girdi. Tam da senin arkan da oturuyor.Vampir senin arkanda şimdi."

Lavinia irkildiğini belli etmeden filmi seyre koyuldu. Sonra bir fırsatını bularak döndü arkasına. O anda Helen çığlığı basıverdi:

"Direktörü çağıracağım... Filmi durdurun.Işıkları yakın ışıkları..."

Lavinia onun ağzını eliyle kapatarak susturdu.

xxxxx

Film bitmiş.Üç kadının canı bir şeyler yemek istemişti.Hemen bir büfeye daldılar.Konuşa, gülüşe içtiler... yediler...Saat onbir buçuk olmuştu. Lavinia konuştu:

"Çığlığı bastığın zaman iviki ağzını hemen kapatıverdim, yoksa skandal çıkacaktı"

İki kadın şaşkınca ona baktılar.Lavinia devam etti:

"Çünkü arkamda oturan direktörün kendisiydi."

"Ah.Özür dilerim. Zavallı adam..."

Gece halâ sıcaktı. İçerde vantilâtörler dönüyordu.Helen.

"Çok fazla oyalandık. Polis bizim hemen evlerimize dönmemizi istemişti."

"Bırak polisi şimdi canım.Sanki vampir yanıbaşımızdaymış gibi konuşuyorsun.Film nasıl eğlenceliydi değil mi? diyen Lavinia az sonra kalktı. Üçü birden dışarı çıktılar.Evlerinin istikametine doğru yürüdüler.Yollar ıssız ve kapkaranlıktı.Vitrinlerde mankenler sanki onları takip ediyormuş gibi ürperdiler.Birbirlerine sarılarak yollarına devam ettiler.Lavinia:

"Önce seni evine bırakacağız Fransin."

"Olmaz ben sizi bırakayım. Sizin ölmenizi istemiyorum Lavinia."

"Sen merak etme.Güzel bir uyku çek.Ben eve döner dönmez sana sağ olduğumu bildirmek için telefon ederim."

"Öyleyse ben sende kalayım.En güzel sensin."

Lavinia onları ikna etti. Şarkılar söyleyerek yollarına devam ettiler.Nihayet Fransin'in evine vardılar.Fransin ağlayarak girdi evine.Lavinia'ya söz geçirememişlerdi. Helen'i de evine bırakmak sırası gelmişti az sonra. Helen de Lavinia'ya evinde kalması için çok israr etti.Ama genç kadın ne onun evinde yatmağa, ne de kendisini evine kadar götürmesine razı oldu. Büyük saat tam onikiyi vuruyordu... Ortalıkta kimseler yoktu onlardan başka.Lavinia halâ cesaretini koruyordu. Helen son olarak ona şunları söyledi:

"Sen bu akşam çok garipsin Lavinia.Anlıyamıyorum seni. Sanki ölüme koşmak ister gibi bir halin var. Yolunun üzerindeki uçurumdan geçerken korkmayacak mısın?"

"Hayır korkmuyorum. Belki de meraklı olduğum için,başıma ne gelecekse bir an önce gelsin istiyorum.Hem polisler tetikte, bu gece bir şeycikler olamaz bana.."

"Oooh. Onlar çoktan uyumuşlardır bile.Sen kaybolana kadar arkandan bakacağım."

xxxxx

Lavinia şimdi yapayalnız, yürüyordu yollarda. Hiç bir şeyden ürkmüyor,üstelik arkadaşlarının haline gülüyordu içinden.Çok değil, beş dakika sonra evine varmış olacak ve hemen onlara telefonla sıhhatte olduğunu bildirecekti.

Ansızın arkasında şarkılar söyleyen bir erkek sesi duyarak adımlarını hızlandırdı... Adam da hızlandı ve ona yetişti. Ay ışığının solgunluğunda onu hemen tanıdı Lavinia:

"Ah siz misiniz müfettiş Kenedi..."

Gelen Polis müfettişiydi.

"Mazmazel Lavinia,bu saatte nasıl yalnız dolaşabiliyorsunuz korkmadan? İsterseniz sizi evinize kadar götürebilirim."

"Yoo...çok teşekkür ederim.Lüzumu yok,ben gidebilirim." diyerek onun da teklifini kabul etmedi.Yürüdü gitti.Nihayet uçuruma vardı. Karanlıkta ineceği basamakları, bir, iki, üç diyerek başladı saymağa indikçe daha da içine işleyen karanlık ve ıssızlık onu ürkütüyordu ama, kendisine hakim oluyordu çabucak.İçinden ikide bir koşmak geliyordu.Yüreği sanki önünde koşuyordu.Ama o yürüyordu,gene adımlarının ahengini bozmadan.Ve halâ indiği basamakları sayıyordu. Uçurum derindi.Kapkara, korkunç bir görünüşü vardı.Kuş çığlıkları birbirine karışarak ortalığı daha da esrarlı bir hale sokuyordu.Şehir uykudaydı. Herkes uykudaydı Lavinia'dan başka.Herşey çok gerilerde kalmıştı.Sadece uçurum ve Lavinia vardı.Genç kadın halâ sayıyordu.

"Hiç bir şey olmadı.Kimsecikler yok.Beni izleyen birisi de gelmiyor arkamdam" böyle düşünüyor ama gene de aklına korkunç şeyler getirmekten kendisini alıkoyamıyordu. O kadar daldı ki düşüncelerine. En sonunda kendisi de gerçekten korktu artık ve çığlığı bastı.Ömrü boyunca böyle bağırmadığını çok iyi biliyordu.Kalbi göğsünden fırlayacak gibi vuruyordu.Her yer çın, çın öttü haykırışıyla. Orada, aşağıda merdivenin bitiminde, sanki bir erkek duruyor gibi geldi ona.Adam sonra aniden kayboluverdi.Yeniden sessizlik. Dinledi.Uçurumun üstündeki köprü bomboştu.Kimsecikler yoktu.İçinden,geri dönüp arkadaşlarında yatmak geçti,

Devamı 25. sayfada

NEVYORK GÖKDELENLERİNİN, KALABALIK CADDELERİNİN BETON AĞIRLIĞI ALTINDA İKİNCİ BİR ŞEHİR YAŞAR... NEVYORK METROSU.. BİR ÖRÜMCEK AĞI GİBİ YER ALTINI DOLAŞAN BU TEŞKİLATTA KORKUNÇ BİR İNTİZAM HÜKÜM SÜRER... ANCAK 9 EKİM 1965 PAZAR GÜNKÜ OLAY GİBİ İSTİSNALAR DA OLUR ARADA....
EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE
HEY! NE OLUYOR
WHHAMMM
NEYE DURDUK ? BURASI DURAK FALAN DEĞİL... MAKİNİST ŞAŞIRDI GALİBA...
BU TRENLERDE HİÇ KAZADAN SÖZ EDİLMEZ!
MAKİNİSTLE KONDOKTÖR İNDİLER.. ÖNE DOĞRU KOŞUYORLARDI...
BELKİ DE RAYLARIN ORTASINDA BİR ŞEY GÖRDÜLER.

EVET.. METRO TRENİ SIKI BİR FRENLE DURDUKTAN SONRA MAKİNİST VE KONDÖKTÖR RAYLARIN ÜZERİNDE BİR ADAMA DOĞRU KOŞTULAR VE HİKÂYEMİZ BAŞLADI... SEVGİLİ OKUYUCULAR...
KARANLIK ve IŞIK
Gene Colan
DELİ Mİ NE.. TRENİ DURDURABİLMEM BİR ŞANSTI.. GİDİYORDU ÖBÜR DÜNYAYA...
HEY... SID AVERY BU. TANIRIM KENDİSİNİ.. YOL BAKIMCILARINDAN BİRİ... FA... FAKAT SAÇLARI BEMBEYAZ OLMUŞ!
IŞIKLAR!.. TREN IŞIKLARI!..

Devamı gelecek sayıda

ŞEYTANIN PAZARLIĞI
(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)
-ÖZET-
BÜYÜCÜLÜKTE MAHİR LUGERIO ŞEYTANIN YARDIMCISIYLA GİRDİĞİ PAZARLIKTA YERİNE İSTEĞİYLE CANINI VERECEK BİRİSİNİ BULMAK ŞARTIYLA HAYATINI KURTARACAKTIR...
O HALDE SIHHATİNE İÇ BAKALIM DOSTUM.!
HELE ŞU BÜYÜLÜ İKSİRİ BİR İÇ.!
ACELE ET BAKALIM AHBAB.. BİRİSİNE VERİLMİŞ BİR SÖZÜMÜZ VAR. BANA YARDIM EDECEKSİN.
İSTEDİĞİNİZİ YAPACAĞIM.
BÜYÜLÜ İKSİRİ İÇEN YABANCI LUGERIO'NUN İRADESİNE TABİ OLDU.. BÜYÜ TESİRİNİ GÖSTERMİŞTİ...
UNUTMA.. SANA TEMBİH ETTİĞİM GİBİ KONUŞACAKSIN...
YAKİT DOLDU LUGERİO.. HAZIR MISIN ?
EVET, YERİME BİRİSİNİ BULDUM.

BEN LUGERİO YERİNE CANIMI VERMEĞE HAZIRIM.
ONA BÜYÜ YAPMIŞSIN!
EVET BANA BÜYÜ YAPAMAZSIN DEMEMİŞTİNKİ... İŞTE YERİME GEÇECEK BİRİ..ONUN CANINI AL!
APTAL! ZAVALLI APTAL!
BU GECE SEN ÖLECEKSİN..SENİN RUHUN ALINACAK. HEM DE VAKTİNDEN BİR SENE ÖNCE...
HAYIR! HAYIR! BEN ANLAŞMAYA UYDUM..BANA BÜYÜ YAPAMAZSIN DEMEMİŞTİN!
HAKLISIN AMA SENİN KAYBETMENİN SEBEBİ O DEĞİL, TALİHSİZ LUGERİO!
O DA NE? N'OLUYOR?
LUGERİO'NUN GÖNÜLLÜSÜNÜN GÖZLERİNDE ACAİP BİR IŞIK BELİRİR. UZUN ÇEHRESİ SÜRATLE DEĞİŞMEKTEDİR.
ŞEYTANIN KENDİSİNİ Mİ SEÇMEN GEREKİRDİ LUGERİO?
HAA...HAAAAYIIIIR!...
BU SERSEME İYİ BİR DERS VERMEK GEREK..GÖTÜR ONU.
LUGERİO GERÇEK KİŞİLİĞİNİ BİLMEDİĞİ BİRİSİNİ KULLANMANIN CEZASINI ÇOK AĞIR OLARAK ÇEKECEKTİ...

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

ÖZET

Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatır ve suçlunun, kurbanına yakın gelmesni bekler. Suçlu ve meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak üzere çıkar. Leşen yeğeninin başına geleceklerden korkmaktadır.

Bu çığlığı atan Marika'ydı. Bernar en son, onun bütün hızıyla kendini serin suların kollarına attığını, bir iki çırpınmadan sonra gözden kaybolduğunu gördü..

VIII BÖLÜM

Bernar olduğu yerde duruyordu. Bir kaç dakika içersinde cereyan eden beklenmedik olaylar onu alt, üst etmiş, eli ayağı tutmaz bir hale gelmiş, sanki yerine çakılı, duruyordu.

Marika ortalıkta yoktu artık. Verano'nun kendisine doğru geldiğini gördü. Amcasının bu en yakın arkadaşını bir gazeteci olarak tanıyordu.

"Mösyö Verano...Neler oluyor böyle?"

"Bir şeyler olmadı ya sana? Hiç bir yerine dokunmadı değilmi senin?"

"Hayır. Hayır.. Fakat niçin? Beni öldürmek mi istiyordu yoksa?"

"Hayır, sakin ol.. Sağlığın tehlikeye girebilirdi.. İyi ki sana dokunmamış."

"Niçin? Cüzzamlı değildi ki."

"Daha kötüsü... Sana daha sonra anlatırım. Haydi koş, elbiselerini giy de benimle gel.. Amcanla meşgul olmamız gerek."

"Nesi var?"

"Rica ederim. Vakit kaybetmeyelim."

Bernar elbiselerini bıraktığı yere koşarak, giyinmeye başladı. Teddy de, Jean Louis'yi bıraktığı yere doğru ilerledi. Karanlığı delercesine çevresini araştırıyordu. Göğü kapkara bulutlar doldurmuştu. Fenerinin ışığı yeterli değildi. Gözleri bu karanlıktan rahatsız oldu.

"Nereye gitti kadın?" diyerek mırıldandı. Canavar kaçmıştı. Ama Bernar'ı kurtarabilmişlerdi ya, o daha önemliydi.

"Leşen, nasılsın?"

Leşen orada, bir kayanın üstüne oturmuş, başını elleri arasına almıştı. Elektrik feneri yanıbaşında duruyordu. Halâ yanıktı. Teddy feneri yerden alarak söndürdü. Kendisininkini de söndürerek cebine yerleştirdi.

"Kendinize gelin Dostum."

"Ah. İyi değilim.. Çok fenayım.. Bu korkunç ışık" diye hıçkırdı Leşen.

"Evet, biliyorum. Ama herşeye rağmen yeğeninizi o canavarın elinden kurtarmak gerekiyordu.. Onun için o ışık oyununu yaptık. Kendinizi toparlamağa çalışın..."

Sonra ona yaklaşarak:

"Gelin. Kalkın haydi.. Tekrar ediyorum kötü bir haliniz olmayacak!

Leşen ağır, ağır kalktı yerinden:

"Bernar?"

"Giyiniyor. Hemen gelir, emin olun bir şeyciği yok onun."

Leşen acıyla kıvranarak, tedirgince bir şey daha sordu:

"Ya... Ya öteki nerede?"

"Kaçtı... Bu karanlıkta onu bulmanın mümkünü yok. Ben onun, elbiselerini almak için geri döneceğini sanıyorum. Onu aramağa devam edeceğiz ama bulsak bile, bu akşam ona elimizi süremeyiz.."

Teddy Leşen'in titrediğini gördü Onu kolundan tuttu. Leşen bir mezar soğukluğu içinde, ürkekti. Bernar, gömlek düğmelerini ilikleyerek onların yanına koştu.

"Neler dönüyor, anlamıyorum?"

Teddy son olayları anlattı.

Stüdyoya geldiği zaman Leşen'i çaresizlik içinde kıvranırken bulmuştu. Kapalı kapıdan yardım yoktu. Bir skandal yaratmamak için kimseyi imdadına çağıramıyordu. Verano'ya, Esterel'e gitmek gerektiğini anlatmıştı çabucak.

O da, Leşen'i yalnız bırakmak istemediği için, birlikte getirmişti amcasını. Karanlıkta her yeri araştırmışlar, güçlükle bulundukları yeri, keşfedebilmişlerdi. Bereket Bernar'ın kırmızı arabasına...Görünür bir yere bırakılması çok işlerine yaramıştı.

İlk gördükleri şey, ay ışığı altında Bernar'a doğru ilerleyen Marika'nın çırılçıplak vücudü olmuştu.

Teddy ışıklarla yaptıkları oyunu da anlattı. Bu bir tuzaktı. Marika bundan dehşete düşmüş, haçtan kaçmak için Bernar'a elini bile süremeden, o korkunç öpücüğünü dudaklarına değdirmeden çığlık çığlığa ortadan kaybolmuştu.

Fakat aynı etkiye Jean Louis de kapılmıştı. Çünkü o da haçların, aynaların ve kutsal şeylerin karşısında Marika gibi aynı reaksiyonu gösterirdi. Kuvvetli bir şok geçirmişti. Kendine gelebilmesi için zaman gerekiyordu. Genç, yüzücü meseleyi yavaş, yavaş anlamağa başlıyordu.

"Bunların tümü de aptalca şeyler... Çünkü ben amcamın hasta olduğunu biliyorum ama, hastalığının adını bile bilmiyorum. Sonra siz kalkmış, Marika gibi bir kızı öpmeme engel oluyorsunuz.. Onun gibi bir kız yazık oldu...."

"Güzel bir kız ha? Vücudünün soğuk saçtığını hiç farketmedin mi?"

Bernar azıcık güldü:

"Ah, evet... önce çok hoşuma gidiyordu ama, niye saklıyayım.. gerçeği söylemeliyim, sonra ondan ürkmeğe başlamıştım. Bu haç hikâyesi de ne oluyor anlatsanıza bana..."

"Bir dakika.. sen onun nerede soyunduğunu biliyor musun?"

"Hayır... ben denizdeydim, farkına varmadım."

Kıyıyı baştan, ayağa dolaştılar, hiç bir şey bulamadılar.

"İyi fazla zaman harcamayalım. Kaçtı artık. Dönsek iyi olur."

"İsabelle" diye mırıldandı Jean Louis, onların yanıbaşında yürüyordu.

"Evet İsabelle stüdyona gelmiş olmalı bu saatte. Nerede olduğumuzu merak edip duruyordur. Birazdan evinize varırız."

Devamı gelecek sayıda

HAYALET RESSAM
(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)
ÖZET:
BİR MÜZENİN GECE BEKÇİSİ, BİR RESSAMIN PORTRESİNDEN ÇIKAN HAYALİNİN YARIM KALMIŞ TABLOSUNU TAMAMLADIĞINI İDDİA EDER...
KOVULMAK PAHASINA DA OLSA MÜDÜRE BU GECE GÖRDÜKLERİMİ ANLATACAĞIM. BUNU İÇİMDE SAKLARSAM ÇILDIRABİLİRİM. EĞER ŞU ANDA ÇILDIRMADIYSAM....
ERTESİ SABAH HANS HUEVEN MÜDÜRE OLANLARI ANLATTI..
SENİN KOVULMAYI DAHİ GÖZE ALIŞINA ŞAŞIYORUM HANS...
BEN NE GÖRDÜĞÜMÜ BİLİYORUM EFENDİM. LÜTFEN RESMİ KONTROL EDİN.
MÜDÜR HANS'IN İSTEĞİNİ YERİNE GETİRDİ...
BU BİTMEMİŞ RESMİN BİZİM MÜZEYE GELDİĞİNDE USULEN BİR FOTOĞRAFINI ALMIŞTIK. ŞİMDİ BU FOTOĞRAFLA RESMİN ARASINDA BİR FARK OLMADIĞINI GÖSTERECEĞİM SANA HANS.
MÜDÜR PROJEKSİYON MAKİNASIYLA ELİNDEKİ FOTOĞRAFI DUVARA AKSETTİRDİ... GÖRÜNTÜ İLE TABLO AYNI BOYUTLARA GELDİLER..
BAKIN!.. İŞTE.. TAMAMLANMIŞ. SAĞ KÖŞEYE BAKIN. ORJİNAL TABLODA FOTOĞRAFTAN DAHA FAZLA ÇALIŞMA VAR.

RESMİN O İLAVELERİNİ SEN YAPTIN! UTANMADAN BİR SANAT ESERİYLE OYNUYORSUN!
HAYIR. BUNU O YAPTI. İSTERSENİZ BİR MÜTEHASSISA BOYALARI TETKİK ETTİRİNİZ.. ÜSTELİK BEN RESSAM FALAN DEĞİLİM!
MÜZE BİR GÜNLÜĞÜNE KAPATILDI... VE HOLLANDA'NIN ÜNLÜ BİR SANAT EKSPERİ GİZLİCE ÇAĞRILDI...
SİZİN GÖSTERDİĞİNİZ YERDEN KAZIYACAĞIM BOYALARLA YAPILACAK TESTTEN KAÇ YIL ÖNCESİNE AİT OLDUĞUNU KESİN OLARAK SÖYLİYEBİLİRİM!
BOYALAR BİR GÜNLÜK ÇIKACAK GÖRECEKSİNİZ!
TEKNİSYEN İKİ SAAT BOYUNCA BOYALARI DEĞİŞİK TESTLERE TABİ TUTTU...
CEVAP HEP AYNI.. BU BOYALARIN TERKİBLERİ 1600 YILLARINDA YAPILMIŞTIR...
RUBRANT'IN YAŞADIĞI YILLAR.. GÖRDÜNÜZ MÜ...
O GECE MÜDÜR, HANS HUEVEN'LE BERABER NÖBET TUTUYORDU...
EH.. GECE YARISI GELDİ GEÇTİ AMA BAHSETTİĞİN HAYALET GÖRÜNÜRLERDE YOK!
GİTMEYİN! BİRAZ DAHA BEKLEYİN!
NEYİ BEKLEYELİM.. MÜTEHASSISI O BOYALARLA NASIL ALDATTIĞINI TAHKİK EDECEĞİM. BU OYUN SANA ÇOK PAHALIYA MALOLACAK. BURADA HAYALET FALAN YOK!
BİR SAAT DAHA BEKLENİR, VE RUBRANT'IN PORTRESİNDE BİR KIMILDANMA BAŞLAR. BİR HAYAL SESSİZCE RESMİN İÇİNDEN ÇIKAR...

BÜYÜLÜ GÖK

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

ÖZET

YENİ BİR FEZA UÇAĞININ TECRÜBE UÇUŞU ESRARENGİZ BİR KAZADAN SONRA TEKRAR EDİLİR.. İKİNCİ TECRÜBE PİLOTU BRAND DA YİNE KAZAYA UĞRAYAN UÇAKTAN ÖLÜM HALİNDE KURTARILIR.. VE SON GÜCÜYLE KARŞILAŞTIĞI İNANILMAZ OLAYI ANLATIR..

HİÇ BİR ŞEKİLDE BU KORKUNÇ HAYALLERİ GÖZ ÖNÜNDEN KOVAMIYORDU.. ÜSTELİK GİTTİKÇE YAKLAŞIYORLARDI..

BU DERİNDEN GELEN ÜRKÜTÜCÜ SES HER TARAFINI KAPLIYOR, ADETA KENDİSİNİ BOŞLUĞA ÇEKİYORDU...

YÜZLER YAKLAŞIYOR, SESLER BÜYÜYORDU.. ELLERİ KONTROL LEVYELERİNE YAPIŞTI.. BİR ŞEYLER YAPMALIYDI...

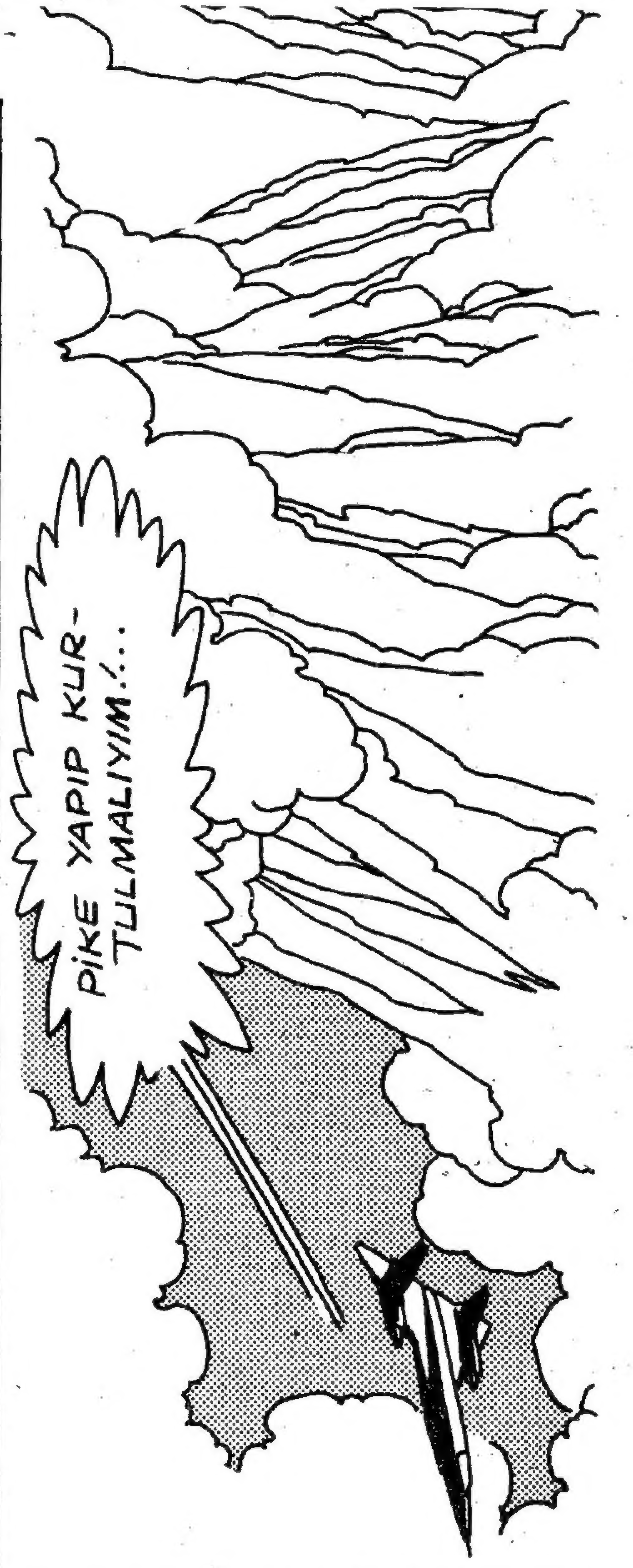

VE ONU YAPTIĞI AN BELKİDE TAM İSTEDİKLERİNİ YAPMIŞ OLDUĞUNU DA BİLİYORDU...

BRAND KLİNTON'UN SESİ BOĞUK BİR FISILTI HALİNE GELMİŞTİ.. HASTANE ODASINI DERİN BİR SESSİZLİK KAPLADI... VE SONRA DANBURY KONUŞTU...
BİNBAŞI KLİNTON BUNLARI SEN HAYAL ETTİN HERHALDE.. BAŞKA BİR ŞEY MESELÂ BİR TEKNİK ARIZA FALAN HATIRLAMIYOR MUSUN KLINTON!
BOŞUNA UĞRASIYORSUN, ÖLDÜ..
İŞ YİNE MEÇHULE GÖMÜLDÜ.!
MÜHENDİS DANBURY, ACELE SİZİ ARIYORLAR.. YANGINDAN BİR TEYP KURTARILMIŞ!
EVET.. BU İYİ.. BİZE BİR İPUCU VEREBİLİR BELKİ. HAYES'İN KAZASINDAN SONRA BUNU BEN KOYDURMUŞTUM. AMA BU YANGINDAN KURTULABİLECEĞİNİ TAHMİN ETMEMİŞTİM.
GEREKEN TESTLERİ YAPTIK. HER ŞEY GAYET NET DUYULUYOR. YALNIZ SONA DOĞRU HER ŞEY KARIŞIYOR.
EVET.. BİLİYORUZ. ÖLMEDEN BİZE ANLATTI BUNLARI.. SÜRAT VE İRTİFA SARHOŞLUĞUYLA HAYAL GÖRMÜŞ OLMALI!
ÖYLE OLSA GEREK. AMA... BİR ŞEY VAR GARİP BİR ŞEY.. TEYPİ DİNLERSENİZ DUYACAKSINIZ.
BİNBAŞI BRAND'A HİTABEDEN O ACAİP SESLERİ DE İZAH ETMEK MÜMKÜN DEĞİL!.
GEÇEN SENENİN AĞUSTOS 17 SİNDEN... SONRA BLACWOOD ÜSSÜ X-19 UN TECRÜBELERİNİ DURDURDU.. VE BU PROJENİN DOSYASI KAPATILARAK KALDIRILDI..
BİNBAŞI BRAND KLİNTON ŞİMDİ FEZADA ESKİ SAVAŞ ARKADAŞ ARASINDA OLMALI.. ARANIZDA FEZAYA GİTME HEVESLİLERİ VARSA DİKKATLİ OLMAYI BİLMELİLER...

Gelecek sayımızda

KARANLIĞIN İÇİNDEN
Bir metro makasçısının tüyler ürpertici hikâyesi....

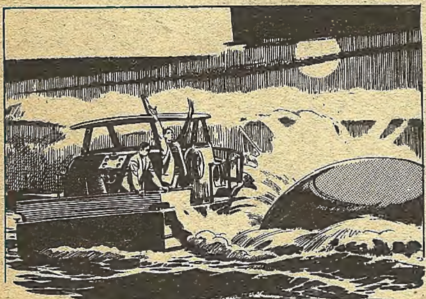

MAZİNİN EFENDİSİ
Soğuk harbin hüküm sürdüğü senelerde geçen heyecanlı bir maçera..

ŞİMDİ
DAHA FAZLA SAYFA
DAHA BOL RESİM
VE
DAHA ZENGİN BİR DERGİ

AYLIK
salıncak
MODERN ERKEĞİN DERGİSİ

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına A.Galip Yavaşça. Yönetim yeri: Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve Düzenlendiği yer: Yavaşça Yayınları Baskı: Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası